

Ivo Pavlović

ŠIMENICA NOVI ARHEOLOŠKI LOKALITET

Historijat istraživanja:

Na malo prirodno uzvišenje, zvano „Šimenica“, smješteno oko 1,5 km sjever-zapadno od crkve u Strizivojni i omeđeno s juga prugom Zagreb-Beograd, te na istoku potokom Brežnica, odnosno susjednim zemljишtem „Kutak“, nije se do prije nekog vremena obraćala pažnja što su vlasnici parcela „korpom sakupljali“ keramiku koja im je smetala pri obradi. Lokalitet bi i nadalje bio nezapažen da mještanin Petar Jarm nije o nalazima obavijestio Regionalni zavod za zaštitu spomenika kulture u Osijeku, koji izlaskom na teren utvrđuje da se prema prvim pokazateljima radi o latensko-antičkom lokalitetu.

Istaraživanja nisu nastavljena sve do zapošljavanja kustosa arheologa u Muzeju Đakovštine i otkrića lončarske peći na parceli Mate Glavačevića iz Strizivojne, kat. čest. 659/1.

Muzej Đakovštine, u suradnji s Osnovnom školom Strizivojna, od 11. do 14. 4. 1979. godine poduzima manji arheološki zahvat u vidu otvaranja sonde 6 x 3 m na mjestu nalaza peći. Nakon skidanja površinskog, obrađivanog sloja od oko 0,30 m pojavile su se konture, da bi se na dubini od 0,80 m pojavila peć, sl. 1, od tvrdo pečene zemlje, ovalnog oblika i dimenzija 1,80 x 140 x 0,50 m, s otvorom za loženje na desnom boku koji je bio povezan unutrašnjom šupljinom s tri ovalna otvora na vrhu peći, odnosno njenoj sačuvanoj podnici. Gornji, vjerojatno kupolasti dio, nije bio sačuvan. Ispod podnice, kao i u neposrednoj blizini peći, bilo je nešto pepela i fragmentirane latenoidne keramike, osobito s jugoistočne strane.

Kasnija su se istraživanja, s obzirom na pomanjkanja finansijskih sredstava, svodila samo na povremena rekognosciranja, koja su dala određene i dosta važne podatke u smislu novih spoznaja o prostornosti, stratigrafiji i kulturnom kontinuitetu lokaliteta¹⁾.

Opis materijala:

1. Kremeni artefakti raznih oblika, i boja i dimenzija, firmirani tehnikom okresivanja bez dodatnog retuša, osim primjerka na slici 3 i to na vrlo maloj površini, a koji je ujedno i jedini primjerak poligonalnog oblika. Ostali primjerci su trokutastog presjeka s oštricama nazubljenim od upotrebe. Po namjeni su najvjerojatnije bili rezaci.
Tab. 1, sl. 2-6, inv. br. 1550-1555.
2. Ulomak životinjske kosti, vjerojatno u službi šila s obzirom na sačuvani zglob i probušenu rupu ispod.
Tab. 1, sl. 8, duž. 6,5 cm, inv. br. 1556.
3. Šilo probojac, načinjen od praporka jelenjeg roga, sa šiljkom konusnog oblika i okruglog presjeka. Pri kraju načinjen zarez za zapinjanje i vezivanje niti, po čemu bi, uz osnovnu funkciju, imao i funkciju igle za šivanje.
Tab. 1, sl. 9, rekognosciranje 23. 3. 1980., kat. čest. 259/4.
4. Konusni vrh šila probojca.
Tab. 1, sl. 10. Rekognosciranje 23. 3. 1980., kat. čest. 259/4.
5. Ulomak crnopečene posude debljih stijenki, s mrežom kosih, nemarno izvedenih ureza.
Tab. 2, sl. 11, dim. 6 x 4,5 cm, inv. br. 1561.
6. Ukrasna brončana igla s proširenim vratom, koji se sužuje prema dolje, i slabije izraženom glavicom u obliku pečata. Presvučena je svjetlozelenom, na mjestima izgriženom patinom, osobito na donjem dijelu ukrasnog polja koje sačinjava ornament od 4 niza vodoravno urezanih linija i 3 niza kosih ureza, dva po dva spojena na njih okomitim zarezima.
Tab. 2, sl. 12, duž. 31 cm, inv. br. 1564, rekognosciranje 21. 8. 1979.
7. Terakota-bikonični glineni pršlen ukrašen s jedne strane širim urezima koji se zrakasto šire od okruglog otvora, dok je s druge strane ukras urezanih krugova od kojih se na jednom vide tragovi bijele inkrustacije. Sačuvana je samo jedna polovina.
Tab. 2, sl. 13, dim. 5,3 x 3 cm, inv. br. 1558, rekognosciranje 21. 8. 1979..
8. Bikonični glineni pršlen ukrašen u vidu kombinacije utisnutih točkica i urezanih linija koje se zrakastо šire od otvora na sredini.
Tab. 2, sl. 14, dim. 3 x 2 cm, inv. br. 1557, rekognosciranje 21. 8. 1979.
9. Ulomak dna i stijenke posude od crno pečene gline s kosim kanelurama koje se spajaju čineći oblik okrenutog slova „V“.
Tab. 2, sl. 15, dim. 10 x 8 cm, inv. br. 1559, rekognosciranje, 21. 9. 1979.
10. Ulomak sivo-pečenog lonca van izvučenog oboda, blage „S“ profilacije, grublje fakture, neravne i barbotinirane površine premazene žućkastim glinenim premazom. Ukras u vidu dijela viseće aplicirane girlande i otiscima prsta. Drška jezičasta.
Tab. 2, sl. 16, dim. 10 x 9,5 cm., inv. br. 1560.
11. Ulomak crno-pečene posude s crvenkastim premazom po površini, van izvučenim obodom i dva vertikalna aplicirana rebra na trbušu.
Tab. 2, sl. 17, dim. 6,5 x 6 cm., rekognosciranje 23. 3. 1980., kat. čest. 660/1.
12. Ulomak crno-pečene posude grublje fakture s ukrasom kosih, na trbušu jače izraženih kanelura.
Tab. 3, sl. 18, rekognosciranje 23. 3. 1980., kat. čest. 663.

13. Ulomak sivo-pečene posude grublje fakture s plastičnom trakom i otiskom prsta po njoj.
Tab. 3, sl. 19, dim. 6,5 x 6 cm., rekognosciranje 23. 3. 1980. kat. čest. 660/1.
14. Ulomak sivo-pečene posude grublje fakture s crvenkastim premazom po površini. Ukras u vidu plastične trake i otiska prsta po njoj.
Tab. 3, sl. 20, dim. 6 x 5 cm., rekognosciranje 23. 3. 1980., kat čest. 663.
15. Ulomak trbušastog lončića ljevkastog vrata i izvučenog oboda od sivo-pečene ilovače dobre fakture.
Tab. 3, sl. 21, nađen uz lončarsku peć, kat. čest. 659/1.
16. Ulomak trbušastog lončića ljevkastog vrata od sivo pečene ilovače, dobre fakture.
Tab. 3, sl. 22, nađen uz lončarsku peć, kat. čest. 659/1.
17. Ulomak trbušastog lončića ljevkastog vrata od sivo pečene ilovače, dobre fakture.
Tab. 3, sl. 23, nađen uz lončarsku peć, kat. čest. 659/1.
18. Ulomak trbuškastog lončića ljevkastog vrata od sivo pečene ilovače, dobre fakture.
Tab. 4, sl. 24, nađen uz lončarsku peć, kat. čest. 659/1.
19. Ulomak sivo-pečene cijediljke.
Tab. 4, sl. 25, dim. 6,6 x 4 cm., inv. br. 1562, nadan uz lončarsku peć, kat. čest. 659/1.
20. Ulomak konične zdjele s izvraćenim rubom i ugnutim vratom od svjetlo-pečene ilovače. Dobre je fakture.
Tab. 4, sl. 26, dim. 11 x 17 cm., rekognosciranje 23. 3. 1980., kat. čest. 663.
21. Željezno kopljje okruglog nasadnika i oštećenog lista kome nedostaje vrh i jedna strana od jače naglašenog rebra. Korodiran je.
Tab. 4, sl. 27, duž. 23 cm., inv. br. 1083, rekognosciranje 21. 8. 1979.
22. Ulomak bikonične zdjelice crvene boje i dobre fakture.
Tab. 4, sl. 28, dim. 3,7 x 8,8, rekognosciranje 23.3. 1980., kat. čest. 660.
23. Ulomak zdjele crvenkastožučkaste boje, hraptave površine, zaobljenog ruba i izbočene linije ispod.
Tab. 5, sl. 29, dim. 7,7 x 14 cm., rekognosciranje 23.3. 1980., kat. čest. 659/4.
24. Ulomak dna tanjura s očuvanom zelenkastom caklinom iznutra.
Tab. 5, sl. 30, dim. 7,5 x 10 cm., rekognosciranje 23.3. 1980., kat. čest. 659/4.
25. Ulomak dna tanjura s manjim dijelom stijenke i slabije sačuvanom crvenkastom caklinom iznutra.
Tab. 5, sl. 31, dim. 5 x 10,5 cm., rekognosciranje 23.3.1980., kat. čest. 659/2.
26. Ulomak stijenke lonca ciglene boje s ostatkom ukrasnog pojasa naizmjeničnog niza brazdi tri puta i niza valovnica između, dva puta.
Tab. 5, sl. 32, dim. 12 x 9 cm., rekognosciranje 1979. god.
27. Ulomak stijenke lonca crvene boje s ostatkom ukrasnog polja niza brazdi i niza valovnica između, dva puta.
Tab. 5, sl. 33, dim. 7 x 6,5, rekognosciranje 1979. god.
28. Ulomak stijenke posude s pečatnim ukrasom rozeta i ovula. Imitacija terae sigillatae.
Tab. 5, sl. 34, dim. 3,5 x 3,4 cm., inv. br. 1079.
29. Ulomak stijenke posude svjetlo crvene boje s pečatnim ukrasom borovih grančica. Naziru se i dijelovi ovula. Imitacija terae sigillatae.
Tab. 6, sl. 35, dim. 3,5 x 3,5 cm., inv. br. 1078.
30. Ulomak stijenke zdjele tamno-crvene boje sa sjajnom prevlakom, vodoravno izvučenim obodom i nejasnim reljefnim prikazom ispod neukrašenog polja. Imitacija terae sigillatae.
Tab. 6, sl. 36, dim. 5,5 x 5,5 cm., inv. br. 1076.

31. Ulomak stijenke posude svjetlo-crvene boje s pečatnim ukrasom borovih grančica i visećih ovula iznad. Imitacija terrae sigillatae.
 Tab. 6, sl. 37. dim. 5 x 3 cm., rekognosciranje 23.3. 1980.
32. Ulomak stijenke zdjele ciglaste boje s pečatnim ukrasom rozeta, tri niza visećih trouglova iznad i koncentričnih kružnica između. Imitacija terrae sigillatae.
 Tab. 6, sl. 38, dim. 9,5 x 7 cm., rekognosciranje 23. 3. 1980., kat. čest. 659/1.
33. Oštećeni i korodirani željezni ključ.
 Tab. 6, sl. 39, duž. 8,5 cm., inv. br. 1081.
34. Brončani novčić-folis
 AV: Natpis nečitljiv.
 Najvjerojatnija deskripcija:
GALVALMAXIMIANVS NOBC
 Careva glava s lоворovim vijencem na desno.
- RV: Natpis nečitljiv.
 Najvjerojatnija deskripcija:
GENIOPPOP – VLIROMANI
 Genije stoji neodjeven na lijevo. U desnici drži vijenac, a u ljevici rog izobilja.
 U isječku SIS (kovnica Siscia).
 Tab. 6, sl. 40, privatno vlasništvo.
35. Oštećeni brončani novčić.
 AV: Gornja polovina barbarizirane glave na desno s nakostriješenom kosom.
 RV: nejasan
 Natpis nečitljiv.
 Tab. 6, sl. 41, privatno vlasništvo.
36. Ulomak lonca izvijenog ljevkastog vrata i oboda tamno sive boje. Ukršten je s dvije horizontalne linije od kvadratnih žigosanih uboda.
 Tab. 7, sl. 42, prečnik oboda 17,5 cm., inv. br. 1049.
37. Ulomak lonca tamno sive boje izvijenog oboda, s ukrasom u vidu valovnice i dvije odvojene horizontalno urezane trake ispod.
 Tab. 7, sl. 43, dim. 10 x 15 cm., inv. br. 1045.
38. Nagorjeli srednjovjekovni novac (?) s prikazom grada s ulaznim vratima i tri obrambene kule na aversu. Revers i natpisi nečitljivi.
 Tab. 7, sl. 44, privatno vlasništvo.

Privremeni zaključci:

U kratkom popisu i opisu najkarakterističnijeg materijala, koji bi se donekle mogli svrstati u pojedina vremenska razdoblja preistorije, antike i manjim dijelom srednjeg vijeka, zapaža se kontinuitet uz određene teškoće pravilne datacije izazvane nedostatkom i nejednakom zastupljenošću istog. Teškoću predstavlja, svakako, i nejasna stratigrafska slika lokaliteta. Dubina kulturnog sloja od oko 0,80 m na mjestu otkrivene lončarske peći i areal nalaza raznih perioda upućuje nas na mogućnost horizontalne stratigrafije, uz određenu rezervu, s obzirom na mogućnost da je današnje malo prirodno uzvišenje obradom izravnato s posljedicom uništavanja i miješanja kulturnih slojeva. Imajući u vidu ove teškoće, koje za sada onemogućuju pravilna i dugoročnija

zaključivanja, o kulturnoj slici lokaliteta se za sada može govoriti samo u globalu i izvoditi privremene zaključke, što je u ovom trenutku jedino moguće s obzirom da se nisu vršila sistematska arheološka iskopavanja.

Kremeni mikroliti, sl. 2-7, i ulomak životinjske kosti, sl. 8, svakako su neolitski ili eneolitski materijal bez uže kronološke vrijednosti, ali važni kao materijalni dokaz života stanovnika toga doba na ovom području. Nešto bi bila jasnija slika s ulomkom ukrašenim mrežom ureza, sl. 11, ukoliko bismo ga povezali s badenskim ili retz-gajarskim kulturnim kompleksom, čiji su ukrasni motivi najsličniji ovom primjerku, te šilom probojcem, sl. 9, s obzirom na analogan primjerak iz Vinkovaca-Tržnica u sklopu Vučedolske kulture²⁾.

Za datiranje i definiranje odredene prehistorijske kulture najbolje mogu poslužiti grupe predmeta, jer pojedinačno promatrani oblici, čak ako su i karakteristični, mogu samo donekle ukazati na jednu od njih, odnosno na vrijeme i karakter kojih pripadaju. Međutim, grupa neolitskog, odnosno eneolitskog materijala sa Šimenice nije dovoljna za konkretniju sliku lokaliteta toga dijela preistorije, to jest ne možemo ga vezati uz određenu kulturu i populaciju, prvenstveno zbog nedostatka specifičnog keramičkog materijala kronološke vrijednosti. Primjerak posude s urezanim mrežastim ukrasom i šilo probujac nisu dovoljni, a označeni su najbližima gore spomenutim kulturama, da ih uz te kulture i vežemo. Tako problem i rješenje neolita i eneolita na Šimenici ostaje i nadalje otvoreno.

Ukrasna brončana igla, sl. 12, najprezentativniji nalaz lokaliteta, tipičan je primjerak, odnosno repertoar brončanog doba. Svojim oblikom i ukrasom teško da ulazi u ustaljenu klasifikaciju brončanih igala te joj je, s obzirom na pomanjkanje analogija, nesigurna uža vremenska i tipološka determinacija, to više što često puta ukrasne brončane igle i nemaju kronološku vrijednost jer oblici i ukrasi znaju trajati od najranije do najkasnije bronce. Igla bi se ipak mogla označiti kao najbliža tipu PETSCAFTKOPHNADEL (pečatasta), vodećem tipu srednjobrončanog doba, karakterističnim za podunavsko-karpatski bazen, s približnom datacijom, s obzirom na slabije izraženu glavicu i dojmu prelaza u TOPUZASTI tip, u vrijeme Kulture polja sa žarama, odnosno kasno brončano doba, to više što slične igle većina autora svrstava u isto vrijeme³⁾. U kontekstu gore navedenog brončanog materijala treba promatrati i glineni pršljen, sl. 13, ukrašen šilom kulture Dubovac-Žuto Brdo Br C stupnja, odnosno ulomke posuda, sl. 15-20, ukrašene kosim kanelurama, plastičnim trakama s otiscima prsta i visćim plastičnim rebrima kao elementima ukrašavanja razvijenog brončanog doba, a koji dosežu čak do u starije željezno doba (Dalj). Analiza istog je pružila mogućnost izdvajanja u period kasne bronce i ranog halštata, keramika je najvjerojatnije daljškog tipa, ali zbog nedostatka drugih elemenata, kao što su profilacije posuda, nije moguće izvršiti detaljniju analizu i podjelu po fazama navedenog vremenskog perioda, tako da uža veza s daljskom keramikom jednim dijelom dolazi u pitanje.

Latenski bi period predstavljali nalazi keramike, sl. 25-26 i 28, željezno kopije, sl. 27, brončani novčić, najvjerojatnije keltske pripadnosti, sl. 41, i već spomenuta lončarska peć.

Keramika svojim oblicima i izradom (lončarsko kolo i grafitiranje) ne izlazi iz utvrđene i prihvaćene klasifikacije latenoidne keramike okolnih nalaza u Slavoniji, to jest, analogan su materijal šireg područja keltskog prisustva.

Nešto nejasnija situacija je s fragmentima lonaca zaobljenih oboda, sl. 21-24, koje bi, s obzirom da su nađeni uz lončarsku peć zajedno s latenoidnom keramikom, bilo logično pripisati istom krugu, ali zbog sličnosti i analogija vjerojatnije je da se radi o kasnoantičkoj keramici vezanoj u isti krug s kasnoantičkim nalazima o kojima će kasnije biti riječi.

U ovom bi se trenutku trebalo prije upustiti u razrješavanje problema keltske prisutnosti na Šimenici, koja je usprkos nedovoljnoj istraženosti i manjem broju nalaza evidentna, imajući u vidu lončarsku peć, za sada jedini i čvršći dokaz naseobinskog karaktera lokaliteta. Rješenje problema traži sistematska istraživanja. Za sada se može zasigurno reći samo to da je Šimenica prvi lokalitet sa sigurnijim dokazima keltske prisutnosti u Đakovštini, odnosno njihovog naseljavanja i trajnijeg prisustva nakon stabilizacije Kelta na prostoru istočnog Srijema gdje se formira jezgra plemenskog saveza Skordiska nakon neuspjelog pohoda na Delfe 279. god. prije naše ere.

Keltsko naselje nije prestalo egzistirati niti nakon rimske okupacije, već je najvjerojatnije došlo do tih političke, ekonomске i kulturne assimilacije, odnosno kao rezultat toga, do postepenog romaniziranja stanovništva iskazanog u relativno brojnim nalazima koji pokazuju očiti rimski utjecaj i karakteristike, posebno u keramici koja je po svojim obilježjima ranocarska rimska s jače izraženim keltskim i slabije izraženim ilirskim tradicijama, sl. 34, 36, 37 i 38 (pečatni ukrasi, rozete, palmete i borova grančica).

Nalazi 4. st. naše ere, kao što su folis cara Galerija (?), sl. 40, i dva primjerka očakljene antičke keramike koja nastaje u panonskim radionicama tek u to vrijeme kao imitacija metalnih posuda, sl. 30 i 31, potvrđuju život naselja kroz dulji period antike, koji bi završio životom nekako istovremeno kao i Certissa⁴⁾ neposredno nakon provale germanskih plemena, potisnutih od Huna na prije-lazu u 5. st. naše ere. Ulomci lonca, sl. 42 i 43, te nedefinirani novac s prikazom srednjovjekovnih zidina, srednjovjekovnih su karakteristika postbjelobrdskog kulturnog razdoblja 13. i 14. st. te ih je teže povezati s ostalim materijalom Šimenice ranijih razdoblja jer se lanac kontinuiteta prekida za čitavih 9 stoljeća. Nedostatak nalaza ranog Srednjeg vijeka upućuje na zaključak da na opustošenom naselju u prvim vihorima Seobe naroda nije nastavljen život. Uvezvi to u obzir, ovaj srednjovjekovni materijal moramo promatrati, bar za sada, izolirano a začetke srednjovjekovnog života tražiti na drugom mjestu.

Na kraju kao zaključak stoji da je Šimenica svojim, za sada još uvijek skromnim arheološkim materijalom, u perspektivi značajniji lokalitet s kontinuitetom

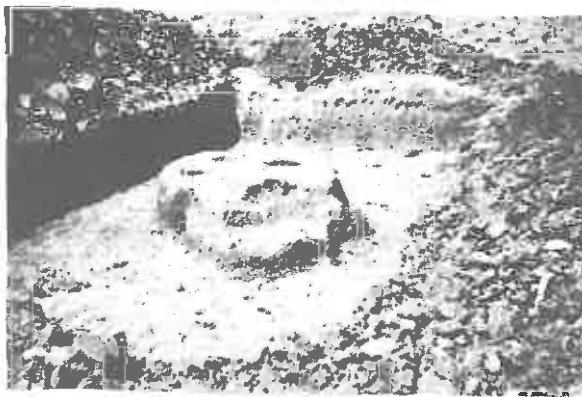
života od neolita, ili eneolita, do kasne antike. Da li je kontinuitet bio prekidan, ostaje i nadalje neriješeno pitanje prvenstveno zbog nejednakе zastupljenosti, ili odsutnosti pojedinih perioda, ali i neriješenog stratigrafskog pitanja, što je svakako u vezi s nedovoljnom istraženošću. Rješenje tih problema i eventualna korekcija dosadašnjih zaključaka, koja su bazirana na osnovu pojedinačnih nalaza, što ne daje apsolutnu sigurnost u ispravnost istih, zahtjeva sistematska arheološka iskopavanja na lokalitetu da bi se na osnovu tako dobivenih rezultata izvršila korektura i donijeli konkretniji i ispravniji zaključci.

BILJEŠKE:

1. Nakon što je ovaj tekst već bio u tisku, doznao se o novim nalazima južno od pruge Zagreb-Beograd, neposredno u blizini cestovnog nadvožnjaka. Nalazi se nalaze u Muzeju Brodskog Posavlja jer taj dio zemljишta već pripada općini Brod. Uvidom u iste, isključivo keramiku, može se zaključiti da je identična materijalu latenskog i antičkog perioda sa Šimenice. Prema tome moraju se izvršiti neke korekcije o prostornosti lokaliteta jer je očito da ono zauzima mnogo veći prostor nego što se do sada mislilo.
2. *S. Dimitrijević*, Vučedolska kultura, Praistorija jugoslavenskih zemalja III, Sarajevo 1979., T. XLIV, sl. 4.
3. *Dr. J. Todorović*, Katalog praistorijskih metalnih predmeta, Beograd 1971.
K.V. Gašparini, Kultura polja sa žarama u sjevernoj Hrvatskoj, Zadar 1973.
Š. Batović, Nakit na tlu sjeverne Dalmacije od prapovijesti do danas, Zadar 1981.
4. Veće antičko naselje oko 6 km prema Đakovu na lokalitetu Štrbinici.

POPIS OSTALE KORIŠTENE LITERATURE:

1. *M. Bulat*, Nalazi s donjogradskog pristaništa u Osijeku, Osječki zbornik XVI, Osijek 1977.
2. *M. Bulat*, Kasnobrončani depo iz Poljanca na Savi, Osječki zbornik XIV-XV, Osijek 1973 - 1975.
3. *Predrag Medović*, Naselja starijeg gvozdenog doba u jugoslavenskom Podunavlju, Beograd 1978.
4. *R. Vasić*, Kulturne grupe Starijeg gvozdenog doba u Jugoslaviji, Beograd 1973.
5. *Nives Majnarić-Pandžić*, Keltsko latenska kultura u Slavoniji i Srijemu, Vinkovci 1970.
6. *D. Pinterović*, Ostaci rimske kuće i kućanstva u Osijeku, Osječki zbornik XIV-XV, Osijek 1973-1975.
7. *Branka Vikić-Belančić*, Neka obilježja ranocarske keramike u jugozapadnoj Panoniji, Starinar, n.s., knjiga XIII-XIV/1962-1963., Beograd 1965.

1

2-6

8

9

10

TABELA 1: ŠIMENICA (slike 1 do 6 i 8 do 10)

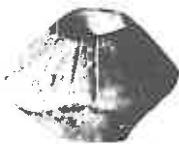
11

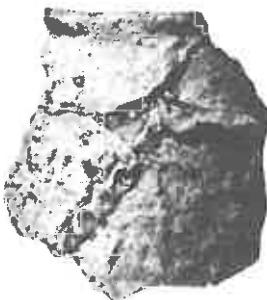
12

13.

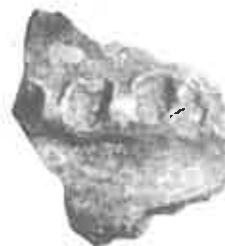
14

16

15

17

TABELA 2: ŠIMENICA (sliké 11 do 17)

18

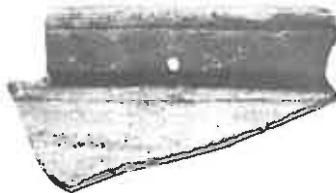
20

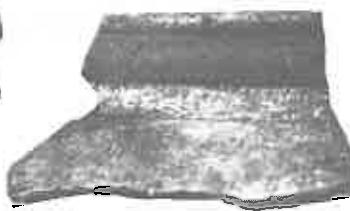
19

21

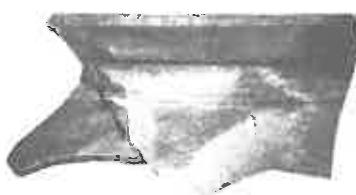

22

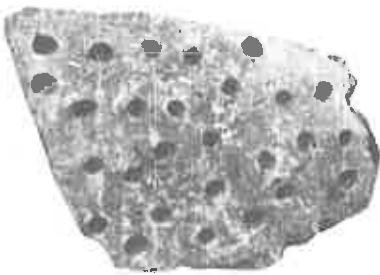

23

TABELA 3: ŠIMENICA (slike 18 do 23)

24

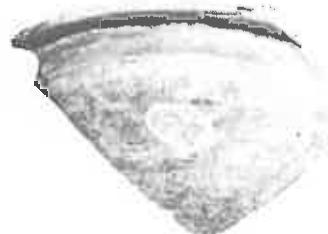
25

27

28

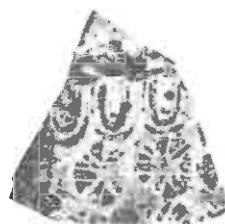

26

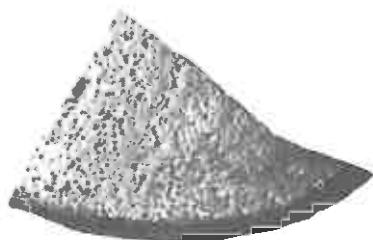
TABELA 4: ŠIMENICA (slike 24 do 28)

29

34

30

31

32

33

TABELA 5: ŠIMENICA (slike 29 do 34)

35

36

37

38

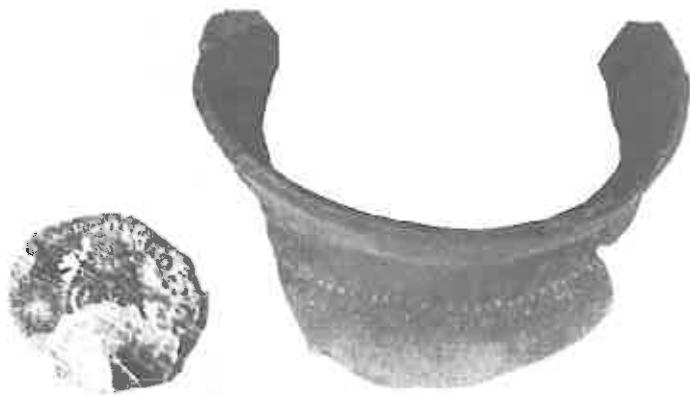
39

40

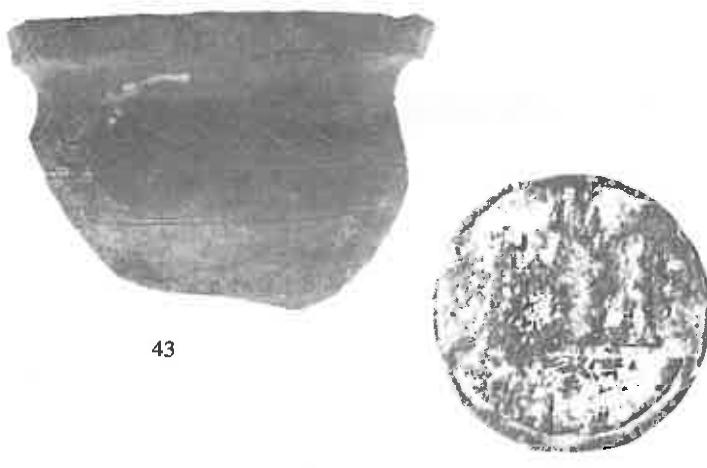

TABELA 6: ŠIMENICA (slike 35 do 40)

41

42

43

44

TABELA 7: ŠIMENICA (slike 41 do 44)

ŠIMENICA – THE NEW ARCHAEOLOGICAL LOCALITY

The locality of „Šimenica“ is situated about 1,5 km north-west from the church in Strizivojna. It is bordered by Zagreb-Beograd railway on the south, the creek Brežnica to the east and the neighbouring ground of Kutak.

The findings of the laten period of prehistoric ceramics, pic 25-26 and 28, the bronze coin pic 1 and the pottery furnace which are the most likely from celtic period warned to an important archaeological localitiy. The researches of the locality were only from time to time because of the poor financial situation. Though they gave some new informations about the extent, stratigrafics and the continuity of different cultures.

On base of very indigent materials it is possible to say only that „Šimenica“ is an important locality with the continuity of habitation from the neolitics, the eneolitics, pic 2-11, through midle and bronze period, pic 12-19, laten or celtic period, pic 25-26, pic 41, to the early and late antics, pic 21-24, pic 29-40. But we must be careful about the medaeval materials, pic 42-44, because it cannot be tied with the above mentioned.

The laten period is expressed the most strongly in „Šimenica“. The antic materials can be tied with this because it is the reflection of political, economic and cultural assimilation of celtic inhabitants of „Šimenica“ after the roman occupation.

The life of „Šimenica“ ends simultaneousluy with the life of Štrbinci and Certissa, after the invasion of German tribes, in the 5 th century of the new era.

Wether the continuity of life was broken is still a doubtfull question. It is so mostly because of the different representation or even lack of any chronologicaly important matirials from some periods and because of problematic stratigrafics. To solve those problems and give concret and true conclusions it is necessary to do sistematic archaeological investigations.